

som har haft et langt Arbejde bag sig paa samme Sted, og som hverken er for-drukne eller dovne, og som hverken paa Grund af Drukkenskab eller Dovenskab har mistet deres Arbejde, har maattet for-lade dette, netop fordi det, der er Livet for al Virksomhed, Brændslet, begynder at blive borte. Naar Cementfabrikkerne rundt omkring i Landet i stor Udstrækning har maattet standse, er det ikke paa Grund af Arbejdernes Drukkenskab eller Dovenskab, men fordi Brændslet ikke har kun-net frømskaffes, og der findes saaledes en stor Hær af Arbejdere, som paa Grund af Forholdene er blevet arbejdsløse, og hvis hele Arbejdsevne dog altid har ligget paa Felter, som er saa nær ved det Arbejde, som der her er Tale om at anvende dem til, at der ikke er den fjerneste Beret-tigelse i at mene, at det bliver daarlige Elementer, som man vil søge at hidkalde. Ogsaa det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) lader sig hilde i den Forestilling, at det er Hensigten med dette Lovforslag at kalde til dette Arbejde Folk, hvis tidligere Ar-bejde har den mindst mulige Berøring her-med. Det vil selvfølgelig være Statens Opgave, hvis § 12 kommer til Anvendelse, at finde de Arbejdere frem, som efter de-res tidligere Arbejde er særlig egnede til at drage derhen, og jeg kan ganske give det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Ha-rald Jensen) Tilslutning til, at Arbejder-partiet ved at yde sin Tilslutning til § 12 har vist en sand Forstaaelse af den Stilling, hvori vi befinder os. Det vilde i og for sig ikke have været besynderligt, om man havde stillet sig paa det principielle Stand-punkt, som det ærede Medlem nu skil-drede, naar der blev Tale om Arbejds-pligt, men jeg vil for mit Vedkommende ogsaa sige, at hvis Forholdene skulde ud-vikle sig saaledes, at det bliver nødvendigt at gaa ud over de Rammer, som denne Lov har givet, skal det ikke mangle paa Villighed fra min Side til at kalde paa Arbejdspligten ogsaa i andre Samfunds-klasser. Men her har Forholdet ligget saaledes, at det var naturligt at gøre det paa den Maade først at indkalde til dette Arbejde dem, der ikke kan finde Arbejde. Og det er nu ikke saaledes, som det ærede Medlem siger, at de kan vægre sig ved at komme til dette Arbejde uden at komme til at lide noget derunder. For det første er det saaledes, at hvis det er Staten, som kalder paa Arbejderne, gælder der overhovedet ingen Vægning. Dernæst har man fastsat, at hvis Vægning sker, hvor det ikke er Staten, der kalder,

maa den vedkommende give Afkald paa al ekstraordinær Understøttelse, baade Arbejdsløshedshjælp og den Hjælp, som kan komme ved den kommunale Dyrtdis-lov. Det, der bliver tilbage, naar dette er undtaget — og som ved den Maade, hvorpaa det er tilvejebragt, ogsaa ved Arbejderens eget Bidrag, forekommer mig at være hans retmæssige Ejendom, som man ikke kan tage fra ham —, det er saa ringe, at jeg gad se, hvem der vilde foretrække at leve af dette. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem har nogen som helst Ret i sin Indsigelse mod, hvad det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) fremførte.

Selv om den omtalte Begivenhed, om man vil — eller Katastrofe, det er lige meget — er indtraadt — og som jo hæn-der nu og da i det politiske Liv, ogsaa for det konservative Folkeparti —, vil jo Lov-forslaget blive vedtaget her i Tinget under almindelig Tilslutning og Understregningen af dets Nødvendighed fremtræde meget klart. Derfor vil jeg ogsaa haabe, at den ærede Ordfører (Kragh) maa faa Ret i det, han har fremført, at den Forstaaelse, som det ærede Medlem trods alle de Bestræ-belser, han erklærer at have udfoldet, til sidst ved sin Afstemning lader forsvinde eller ikke tilkendegiver, vil findes overalt, hvor det er nødvendigt for Lovens Gennem-førelse, saaledes at man baade fra Skov-øjernes og Tørve- og Moseøjernes saavel som fra Arbejdernes Side mødes i en Er-kendelse af, at det er nødvendigt, at alle Kræfter her forenes, saa at det ikke vil blive nødvendigt at sætte § 12 i Kraft, hvilket jo først skal ske efter senere Over-vejelser og efter Indstilling af en særlig kompetent Forsamling. Det er ganske klart, at det vil være ønskeligt, at dette Samar-bejde finder Sted, men der maa saa ogsaa blandt dem, som det ærede Medlem tilhø-rer, men som jeg tør sige han i dette Øjeblik lykkeligvis ikke repræsenterer, fin-des Forstaaelse af, at ogsaa Arbejderens Arbejds-kraft er en Værdi, og at den ikke har ringere Værdi ideelt set end en død Ting.

Knuth: Den højtærede Minister be-gyndte med en noget søgt Motivering, nemlig med at sige, at jeg „stadig“ kla-gede over Hensynsløshed. Jeg sagde gan-ske kort i min første Tale, at der var vist nogen Hensynsløshed eller Mangel paa Hensyntagen, men det var den eneste Gang, jeg overhovedet berørte det Spørgs-maal, saa hvorfra Ministeren har dette, at